

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2564 ฉบับที่ 31/64

แนะนำเรื่อง

หนอนเจาะผลทุเรียน

ชื่อวิทยาศาสตร์ :

Mudaria luteileprosa Holloway

รูปร่างลักษณะและการทำลาย ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนสีน้ำตาลอมเทา มีจุดสีขาวบนสันหลังอก มีจุดใหญ่ที่ขอบปีกอย่างน้อย ๓ จุด และจุดเล็กที่มุมปีกอีก ๑ - ๓ จุด ตัววางไข่เป็นฟองเดี่ยวๆ บริเวณหนามทุเรียนใกล้ขั้วผล ตัวหนอนที่ฟักออกจากไข่จะเจาะไชเข้าไปภายในผล และอาศัยกัดกินอยู่ภายในเมล็ดโดย ปราศจากร่องรอยของการทำลายผิวผลภายนอกจนกระทั่งตัวหนอนโตเต็มที่มีขนาดยาวประมาณ ๔ เซนติเมตร ก็จะเจาะผลทุเรียนออกมา โดยรูที่หนอนเจาะออกมามีขนาดเล็ก รอบๆ ปากรูจะมีขุยสีขาวปนสีส้มติดอยู่ หลังจากนั้นจะเข้าดักแด้ในดินที่ชื้นนาน ๑ - ๙ เดือน จึงฟักออกมาเป็นตัวเต็มวัย โดยถ้ามีฝนตกหนักจะช่วยกระตุ้นให้ออกเป็นตัวเต็มวัยเร็วขึ้น

การป้องกันกำจัด หากพบการเข้าทำลายของหนอนเจาะเมล็ดทุเรียน เกษตรกรควรติดตามตรวจดูภายในสวนทุเรียน และหมั่นทำความสะอาดสวนอย่างสม่ำเสมอ เก็บผลร่วงที่ถูกทำลายออกจากแปลงไปเผาทำลายทิ้งนอกสวน เพื่อลดการเพิ่มปริมาณ เนื่องจากหลังจากทุเรียนร่วงไม่นาน ถ้ามีหนอนอยู่ในหนอนจะเจาะรูออกมาเพื่อเข้าดักแด้ในดิน การป้องกันกำจัดโดยใช้สารเคมีกำจัดแมลง เมื่อเริ่มพบตัวเต็มวัยโดยพ่นทุก ๗ - ๑๐ วันดังนี้

- ไซเฟอร์เมทริน/ไพวาโลน (พาร์ซอน ๖.๒๕% /๒๒.๕% อีซี) อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
- แลมบ์ดา ไซฮาโลทริน (คาราเด่ ซีนอน ๒.๕% เอสซี)อัตรา ๕๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ลิตร หรือ
- คาร์บาริล (เซฟวิน ๘๕% ดับบลิวพี) อัตรา ๕๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะพาน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@dcae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2564 ฉบับที่ 32/64

เดือนเกษตรกร

เฝ้าระวังการเพลี้ยกระโดดหลังขาว

เพลี้ยเมียบิกยาว

เพลี้ยเมียบิกสั้น

ลักษณะการทำลายและการระบาด

เพลี้ยกระโดดหลังขาวตัวเต็มวัยเข้ามาในแปลงข้าวช่วง 30 วันหลังปลูกโดยจะอาศัยอยู่บริเวณโคนต้นข้าว ใน 1 ฤดูปลูกสามารถเจริญเติบโตขยายพันธุ์ได้น้อยกว่าเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลและชอบดูดกินน้ำเลี้ยงบนข้าวต้นอ่อนและขยายพันธุ์เป็นพวกปีกยาว จากนั้นจะอพยพออกจากแปลงข้าวก่อนที่ข้าวจะออกดอก กับดักแสงไฟสามารถดักจับตัวเต็มวัยได้เป็นจำนวนมาก เพลี้ยกระโดดหลังขาวพบเป็นแมลงประจำท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือตอนบนมากกว่าภาคกลาง ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของเพลี้ยกระโดดหลังขาว จะดูดกินน้ำเลี้ยงจากโคนกอข้าว ต้นข้าวที่ถูกทำลายใบมีสีเหลืองส้ม ซึ่งต่างจากต้นข้าวที่ถูกเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลทำลายจะแสดงอาการใบสีน้ำตาลแห้ง เมื่อมีปริมาณแมลงมาก ต้นข้าวอาจจะถูกทำลายจนเหี่ยวและแห้งตายในที่สุดการระบาดค่อนข้างกระจายสม่ำเสมอเป็นพื้นที่กว้าง ซึ่งแตกต่างจากเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลที่การระบาดทำลายข้าวจะเป็นหย่อมๆพบระบาดตั้งแต่ระยะกล้าถึงระยะออกรวง แมลงชนิดนี้นักวิจัยจากประเทศจีนรายงานว่าเป็นพาหะนำโรค rice back-streaked dwarf virus (SRBSDV) ซึ่งเชื้อสาเหตุคือ Fijivirus พบในสาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ส่วนมากพบในข้าวพันธุ์ลูกผสม แต่ยังไม่มียารายงานว่าพบไวรัสชนิดนี้ในประเทศไทย

การป้องกันกำจัด

- 1.สำรวจแปลงนา อย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง
2. ปลูกข้าวพันธุ์ต้านทาน เช่น พันธุ์สุพรรณบุรี 60 ชัยนาท 1 สุพรรณบุรี 1 กข31 กข37 และพันธุ์ชุมแพ 60 โดยปลูกสลับกันอย่างน้อย 2 พันธุ์ เพื่อป้องกันไม่ให้เพลี้ยกระโดดหลังขาวปรับตัวทำลายข้าวพันธุ์ต้านทานได้เร็ว หรือถ้าปลูกข้าวพันธุ์เดียว ไม่ควรปลูกติดต่อกันเกิน 4 ฤดูปลูก
3. เมื่อสำรวจพบเพลี้ยกระโดดหลังขาวมากกว่า 1 ตัวต่อต้น ให้ไข่น้ำออกจากแปลงนาและปฏิบัติ เช่นเดียวกับเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล
4. ปลูกข้าว โดยวิธีปักดำหรือโยนกล้า หากปลูกโยวิธีหว่าน ให้ใช้เมล็ดพันธุ์ปลูกไม่เกิน 20 กิโลกรัมต่อไร่
5. ไม่ใช้สารอะบาเม็กติน เนื่องจากมีพิษร้ายแรงต่อแมลงศัตรูธรรมชาติ ก่อให้เกิดพิษต่อสัตว์น้ำ และมลพิษต่อสภาพแวดล้อมในนาข้าว
6. ไม่ขังน้ำในแปลงนาตลอดเวลารปล่อยให้ระดับน้ำมีพอดินเปียกเพื่อให้สภาพแวดล้อมในนา ข้าวไม่เหมาะต่อการขยายพันธุ์ของเพลี้ยกระโดดหลังขาวและยังทำให้มดในนาข้าวสามารถขึ้นมา กัดกินตัวอ่อนของเพลี้ยกระโดดหลังขาวได้

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2564 ฉบับที่ 33/64

ฝนมาปลูกพริกกระวังโรครากเน่า และโคนเน่า

ฝนฟ้าคะนอง และฝนตกหนักบางแห่ง พริกในทุกระยะการเจริญเติบโต ระยะวังโรครากเน่าและโคนเน่า (เชื้อรา *Sclerotium rolfsii*) พริกแสดงอาการเหี่ยวอย่างรวดเร็ว บางครั้งพบใบที่อยู่ด้านล่างเปลี่ยนเป็นสีเหลือง หากอาการรุนแรงพริกจะยืนต้นตาย บริเวณโคนต้นพบเส้นใยของเชื้อราสาเหตุโรค มีลักษณะเหนียวสีขาว ต่อมาเส้นใยของเชื้อจะรวมตัวเป็นเม็ดเล็กๆ สีขาว แล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มจนเกือบดำ คล้ายเมล็ดผักกาด จึงมักเรียกว่า ราเม็ดผักกาด โรคนี้พบได้ทุกระยะการเจริญเติบโตของพริก

การป้องกันกำจัด

1. ควรไถพลิกดินตากแดด เพื่อฆ่าเชื้อโรคที่อยู่ในดิน เนื่องจากเชื้อราสามารถมีชีวิตอยู่ในดินได้นาน
2. ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ ก่อนปลูกเพื่อปรับสภาพดิน
3. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี
4. ควรจัดระยะปลูกให้เหมาะสม และทำค้างหรือซั้งเชือกช่วยเมื่อต้นพริกล้มหรือเลื้อยปรกดิน เพื่อให้โคนต้นโปร่ง แสงแดดส่องถึง ไม่ให้ความชื้นสูงเป็นการลดการระบาดของโรค
5. หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นเป็นโรค ให้ถอนต้นและขุดดินบริเวณที่พบ นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วรดดินในหลุมและบริเวณใกล้เคียง เพื่อป้องกันเชื้อราแพร่ไปยังต้นข้างเคียง ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คาร์บอกซิน ๗๕% ดับเบิ้ลยูที อัตรา ๑๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โทลโคลฟอส-เมทิล ๕๐% ดับเบิ้ลยูที อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อีไทรโคอะโซล ๒๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อีไทรโคอะโซล + ครีโนโตซีน ๖% + ๒๕% อีซี อัตรา ๓๐-๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยรดสารทุก ๕ วัน อย่างน้อย ๒ ครั้ง

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2564 ฉบับที่ 34/64

เตือนระวัง!! ไรขาวพริกระบาด

เดือนเกษตรกรผู้ปลูกพริกให้เฝ้าระวังการระบาดของไรขาวพริก โดยตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ไรขาวพริกดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อน ยอด และดอก ทำให้ใบและยอดหงิกงอ ขอบใบม้วนงอลงด้านล่าง ใบมีลักษณะเรียวแหลมก้านใบยาว เพราะหักง่าย อาการขั้นรุนแรง ส่วนยอดจะแตกเป็นฝอย ถ้าทำลายดอก กลีบดอกจะบิดแฉกร้าว ชะงักการเกิดดอก หากระบาดรุนแรง ต้นพริกจะแฉกร้าว ไม่เจริญเติบโต มักพบระบาดในช่วงที่มีอากาศชื้น โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. สุ่มสำรวจพริกทุกสัปดาห์ หากพบอาการใบหงิกม้วนงอลงที่เกิดจากการทำลายของไรขาวพริก ให้ทำการป้องกันกำจัด
2. เมื่อพบการระบาดใช้สารฆ่าแมลง-ไร ที่มีประสิทธิภาพ เช่น อะมิทราซ ๒๐% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไพริดาเบน ๒๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต ๑.๙๒% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ สไปโรมีซิเฟน ๒๔% เอสซี อัตรา ๘ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ กำมะถัน ๘๐% ดับเบิ้ล ยูพี อัตรา ๖๐-๘๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นซ้ำตามการระบาด

ไข่

ตัวอ่อน

ตัวเต็มวัย

ตัวเต็มวัย

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2564 ฉบับที่ 35/64

แจ้งเตือน ค่าความเสี่ยงโรคไหม้เกินระดับวิกฤต

ศูนย์วิจัยข้าวจะเข้จระเข้ เรา ได้ตรวจพบค่าความเสี่ยงของอากาศต่อการเกิดโรคไหม้ (Bus) เกินระดับวิกฤต 2.25 ต่อเนื่อง **ซึ่งผลต่อการเกิดโรคไหม้ ในระยะกล้า ระยะแตกกอ และ ระยะออกรวง(ไหม้คอรวง)** ซึ่งมีสาเหตุมาจากเชื้อรา

ระยะกล้า ใบมีแผล จุดสีน้ำตาลคล้ายรูปตา มีสีเทาอยู่ตรงกลางแผล ความกว้างของแผลประมาณ 2-5 มิลลิเมตร และความยาวประมาณ 10-15 มิลลิเมตร แผลสามารถขยายลุกลามและกระจายทั่วบริเวณใบ ถ้าโรครุนแรงกล้าข้าวจะแห้งพับตาย อากาศคล้ายถูกไฟไหม้

ระยะแตกกอ อาการพบได้ที่ใบ ข้อต่อของใบ และข้อต่อของลำต้น ขนาดแผลจะใหญ่กว่าที่พบในระยะกล้า แผลลุกลามติดต่อกันได้ที่บริเวณข้อต่อ ใบจะมีลักษณะแผลซ้ำสีน้ำตาลดำ และมักหลุดจากกาบใบเสมอ

ระยะออกรวง (โรคเน่าคอรวง) ถ้าข้าวเพิ่งจะเริ่มให้รวง เมื่อถูกเชื้อราเข้าทำลาย เมล็ดจะลีบหมด แต่ถ้าเป็นโรคตอนรวงข้าวแก่ใกล้เก็บเกี่ยว จะปรากฏรอยแผลซ้ำสีน้ำตาลที่บริเวณคอรวง ทำให้เปราะหักง่าย รวงข้าวร่วงหล่นเสียหายมาก

การป้องกันกำจัด

- ใช้พันธุ์ต้านทานโรค เช่น สุพรรณบุรี 1 สุพรรณบุรี 2 สุพรรณบุรี 60 สุพรรณบุรี 90 ชัยนาท 1 ปราจีนบุรี 1 พลายงาม คลองหลวง 1 พิษณุโลก 1
- หว่านเมล็ดพันธุ์ในอัตราที่เหมาะสม คือ 15-20 กิโลกรัม/ไร่ ควรแบ่งแปลงให้มีการระบายถ่ายเทอากาศดี และไม่ควรรดปุ๋ยไนโตรเจนสูงเกินไป ถ้าสูงถึง 50 กิโลกรัม/ไร่ โรคไหม้จะพัฒนาอย่างรวดเร็ว
- คลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น คาซูกาไมซิน ไตรโซคลาโซล คาร์เบนดาซิม โพรคลอราซ ในแหล่งที่เคยมีโรคระบาดและพบแผลโรคไหม้ทั่วไป 5 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่ใบ ควรฉีดพ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น คาซูกาไมซิน อีดีเฟนฟอส ไตรโซคลาโซล ไฮโซไพโรไทโอเลน คาร์เบนดาซิม

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th